

Ἀββᾶ Δωροθέου ΙΓ Διδασκαλία:

Περὶ τοῦ ὅτι πρέπει ἀτάραχα καιμέ εὐχαρίστηση νά ὑποφέρουμε τούς πειρασμούς (ἀπόσπασμα)

Ἄν ἔχει κάποιος ἓνα φίλο καὶ ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι αὐτός τόν ἀγαπᾷ, ἀκόμα κι ἂν πάθει ἀπ' αὐτόν κάτι δυσάρεστο, γνωρίζει ὅτι ἐκεῖνος ἀγαπώντας τον τό ἔκανε καὶ ποτέ δέν πιστεύει ὅτι ὁ φίλος του θέλει νά τόν βλάψει· πόσο μᾶλλον πρέπει ἐμεῖς νά νιώθουμε ἔτσι γιὰ τὸ Θεό ὁ ὁποῖος μάλιστα μᾶς ἔπλασε καὶ ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία μᾶς ἔφερε στὴν ὕπαρξιν καὶ γιὰ μᾶς ἔγινε ἄνθρωπος καὶ γιὰ χάριν μας πέθανε, ὅτι δηλαδὴ ὅλα ὅσα κάνει γίνονται ἀπὸ ἀγαθότητα γιὰ μᾶς κι ἀπὸ ἀγάπην; Καὶ γιὰ τόν μὲν φίλο εἶναι δυνατὸ νά συλλογιστεῖ κανεὶς ὅτι: "αὐτό τό κάνει ἀγαπώντας με κι ἐπειδὴ μὲ λυπᾶται, ἀλλὰ ὅμως δέν ἔχει καὶ τόση πολλὴ σύνεση ὥστε νά τακτοποιήσει σωστά τὰ ὅσα μὲ ἀφοροῦν καὶ γι αὐτό ὅπως εἶναι φυσικό, χωρὶς νά τό θέλει μὲ βλάπτει". Ὅμως γιὰ τὸ Θεό δέν μπορούμε αὐτό νά τό ποῦμε. Διότι Αὐτός εἶναι ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ γνωρίζει ὅλα ὅσα μᾶς συμφέρουν καὶ μὲ αὐτό τό σκοπὸ ρυθμίζει τὰ θέματά μας, ἀκόμη καὶ τὰ πιὸ ασήμαντα. Εἶναι ὅμως πάλι δυνατόν νά πεῖ κανεὶς γιὰ τὸ φίλο ὅτι: "μὲ ἀγαπᾷ καὶ μὲ συμπονεῖ καὶ εἶναι συνετός στό νά τακτοποιεῖ τὰ θέματά μου, ὅμως δέν ἔχει καὶ τὴ δύναμιν νά μὲ βοηθήσει σ' αὐτὰ πού νομίζει ὅτι θὰ με ωφελήσουν". Οὔτε αὐτό ὅμως δέν μπορούμε νά τό ποῦμε γιὰ τὸ Θεό. Διότι τὰ πάντα Τοῦ εἶναι δυνατὰ καὶ τίποτα δέν εἶναι ἀκατόρθωτο μπροστά Του.

Ὡστε λοιπὸν γνωρίζουμε γιὰ τὸ Θεό ὅτι καὶ ἀγαπᾷ καὶ συμπονεῖ τὸ πλάσμα Του καὶ ὅτι Αὐτός εἶναι ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ ξέρει καλὰ πῶς νά ρυθμίζει ὅσα μᾶς ἀφοροῦν καὶ ὅτι τίποτε δέν εἶναι ἀδύνατο γι' Αὐτόν, ἀλλὰ τὰ πάντα ὑπακοῦν στό θέλημά Του καὶ ὀφείλουμε νά γνωρίζουμε καλὰ ὅτι ὅλα ὅσα κάνει, γιὰ τὸ συμφέρον μας τὰ κάνει καὶ νά τὰ δεχόμαστε μὲ εὐχαριστία, ὅπως προείπαμε, σὰ νά προέρχονται ἀπὸ εὐεργέτη καὶ ἀγαθὸ Δεσπότη, ἀκόμα κι ἂν εἶναι δυσάρεστα· διότι τὰ πάντα γίνονται μὲ δίκαιη κρίσιν καὶ δέν παραβλέπει ὁ Θεὸς πού εἶναι τόσο ἐλεήμων οὔτε τὴν μικρότερη θλίψιν μας

Πολλές φορές ὅμως ἀμφιβάλλει κανεὶς καὶ λέει στὸν ἑαυτό του: "Ἄν κάποιος μέσα στις δοκιμασίες ἀμαρτάνει ἀπὸ τὴ θλίψιν του, πῶς εἶναι δυνατόν νά πιστεύει ὅτι αὐτὸς εἶναι γιὰ τὸ συμφέρον του;" Ὅμως δέν θὰ ἀμαρτάνουμε στίς συμφορές, ἂν δέν ἀρνούμαστε νά σηκώσουμε τούς κόπους κι ἂν δέν θέλαμε νά ἀντέξουμε μικρὴ θλίψιν ἢ νά πάθουμε κάτι ἀπρόοπτο, ἐπειδὴ δέν χωραεὶ στὴ σκέψιν τοῦ Θεοῦ νά μᾶς φορτώσει κάτι πάνω ἀπὸ τίς δυνάμεις μας, ὅπως εἶπε ὁ Ἀπόστολος: "Πιστός ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἔασει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε". Ἀλλὰ ἐμεῖς εἴμαστε αὐτοὶ πού δέν ἔχουμε ὑπομονή, οὔτε θέλουμε νά κοπιᾶσουμε λίγο, οὔτε ἀνεχόμαστε νά δεχθῶμε ποτέ κάτι μὲ ταπείνωσιν καὶ γι' αὐτό συντριβόμαστε καὶ ὅσο προσπαθοῦμε νά ξεφύγουμε ἀπὸ τούς πειρασμούς, τόσο τούς φορτωνόμαστε καὶ χάνουμε ἄσκοπα τὸν καιρὸ μας καὶ οὔτε μπορούμε νά λυτρωθῶμε ἀπὸ αὐτούς

Ἵπάρχουν κάποιοι πού κολυμποῦν γιὰ διαφόρους λόγους στὴ θάλασσα καὶ ἂν ξέρουν τὴν τέχνη τῆς κολύμβησης, ὅταν ἔρχεται τὸ κύμα ἐναντίον τους, σκύβουν κάτω ἀπὸ αὐτό καὶ μένουν ἤρεμοι μέχρι νά περάσει καὶ μ' αὐτόν τὸν τρόπο συνεχίζουν νά κολυμποῦν χωρὶς νά πάθουν κάτι. Ἄν ὅμως θελήσουν νά ἀντισταθῶν στό κύμα, τότε αὐτό τούς σπρώχνει ἔξω

καὶ τοὺς πετάει μακριά. Ὄταν δὲ ξεκινήσουν νὰ κολυμποῦν ξανά, ἔρχεται ἄλλο κύμα πάνω τους · ἂν ἐναντιωθοῦν πάλι, ξανά τοὺς σπρώχνει καὶ τοὺς ρίχνει ἔξω καὶ τὸ μόνο πού κατορθώνουν εἶναι νὰ συντριβοῦν χωρὶς νὰ ἔχουν διανύσει καμμιά ἀπόσταση. Ἄν ὅμως ὅπως εἶπα, σκύψουν κάτω ἀπὸ τὸ κύμα καὶ ταπεινωθοῦν, αὐτὸ παρέρχεται χωρὶς νὰ τοὺς βλάψει σὲ τίποτα καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ κολυμποῦν ὅσο θέλουν καὶ νὰ κάνουν τὴ δουλειά τους. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μετ' αὐτοὺς πειρασμούς, ἂν κάποιος ἀντέξει τὸν πειρασμὸ μετ' ὑπομονή καὶ ταπείνωσιν, τὸν ξεπερνᾷ χωρὶς συνέπειες · ἂν ὅμως παραμείνει μετ' θλίψιν καὶ ταραχὴ καὶ θεωρώντας σὰν αἴτιον τοῦ πειρασμοῦ κάθε ἄλλον ἄνθρωπον, τότε κολάζει τὸν ἑαυτό του καὶ βαρύνεται τὸν πειρασμὸ καὶ δὲν ὠφελεῖται ἀπὸ αὐτὸν ἀλλὰ βλάπτεται.

Γιατὶ πολὺ ὠφελοῦν οἱ πειρασμοὶ αὐτὸν πού τοὺς ὑπομένει ἀτάραχα.